

lempelse ogsaa skulde strække sig til saadanne Redskaber, som jeg har nævnt, ikke har vundet Sympathie. Jeg skal ikke indlade mig paa en Undersøgelse af, hvorvidt saadanne Gjenstande kunne henregnes derunder, men blot tillade mig at bemærke, at disse Redskaber henhøre til saadanne Anlægs Fuldstændighed. Det er saaledes navnlig Tilfældet ved Jernbaner, at disse Rekviziter betragtes som henhørende til deres Anlæg, og dertil kommer endnu det Særlige ved disse Anlæg, at man af Forsigtighed gjerne betinger sig, at disse Gjenstande skulle leveres tilligemed selve Anlægget til en vis given Tid, fordi man ikke vil udsætte sig for forøgede Bekostninger i denne Retning.

Med Hensyn til den Indvending, man har villet hente imod at foretage en Forandring i Sagen derfra, at man ikke kunde vente, at det vilde vinde nogen Stemning for sig i det andet Thing, skal jeg tillade mig at bemærke, at under Sagens Forhandling der paa et tidligere Stadium viste sig baade Meninger for og imod den Anskuelse, jeg har i denne Sag. Det var ligesom ved et Compromis, at man kom til det Resultat, man er kommen til; thi der hævede sig ogsaa meget vægtige Stemmer for, at til fuldkommen Toldfrihed egnede sig ogsaa saadanne Anlæg. Ved denne Sag, som ved flere andre Sager, er man jo i det Tilfælde, at de dog skulle gaae tilbage til Behandling i Folkethinget, og det er altsaa at vente, at den kunde undergaae denne Forandring, naar den ellers havde fundet nogen Understøttelse her i Thinget.

Ordføreren: Med Hensyn til det første Vædringsforslag, skal jeg efter den Anledning, den høitærede Finantsminister har givet, bemærke, at Loven af 27de Februar 1852 om Rentegarantie for den til Fuldførelse af den sjællandske Jernbane fornødne AnlægsCapital i § 8 siger, at de Rettigheder og Forpligtelser, som ifølge Kundgjørelse af 15de Marts 1845 ere ved den under samme Dato afgivne allerhøieste Resolution tilstaaede eller paalagte det sjællandske Jernbaneselskab med Hensyn til Anlægget af Jernbanen fra Kjøbenhavn, til Roestilde skulde ogsaa gjælde med Hensyn til dennes Fortsættelse til Korsør. Loven henholder sig saaledes til den af mig citerede Beskjendtgjørelse af 15. Marts 1845

§ 5, og hvad jeg saaledes nævnte angaaende denne §'s Affattelsesmaade er fuldkommen rigtig. Foraaavdt der kunde være Spørgsmaal om Udtrykkene i Loven angaaende Toldfrihed for et Vands og Gasledningsanlæg i Odense af 27de Februar 1852, da bruges følgende Redaction: For alle til det første Anlæg af en ny Vands og Gasledning i Odense beviistlig anvendte Materialier og Maskiner, besvilges o. s. v. Der vil altsaa ikke i disse Redactioner være nogen Hindring for Optagelsen af de af Udvalget foreslaaede Udtryk, som jeg nu ogsaa troer erkendes og som ogsaa den ærede Finantsminister selv har erkendt for at være fuldkommen omfattende; men jeg skal gjerne indrømme, at de kunde drages noget sammen, men derom vil der jo ikke blive Spørgsmaal. Hvad den anden Redaction angaaer, da maa jeg henholde mig til, hvad jeg tidligere har anført og aldeles overlade det til de Herrer Medlemmers egen Bedømmelse, hvilken Redaction de maatte ansee for at være den bedste. Med Hensyn til den ærede 1ste Landstingsmand for Kjøbenhavn (H. P. Hansens) sidste Vtringer om Stemningen for Sagen, skal jeg tillade mig at referere mig til den Erklæring, de Mænd have afgivet, som indbragte et Lovforslag til Fordeel for Kjøbenhavn i Folkethinget i den første Afdeling af nærværende Session. I den Betænkning, som det nævnte Udvalg, hvori disse Mænd eller enkelte af dem havde Sæde, afgav, hedder det derom: „At foreslaae nogen Forskrift, hvorved den ved Bevillingen indrømmede Toldfrihed udtrykkeligt blev forandret til en saadan Toldnedsættelse, som Lovforslaget gaaer ud paa, har Udvalget, saaledes som Sagen nu stiller sig, da der kun bliver Spørgsmaal om en almindelig Lov for alle Communer, ikke kunnet finde rigtig.“ Om Forlæbelse, dette Citat er ikke correct. Jeg havde for Die den Udtalelse i den afgivne Comitæebetænkning, at man vel erkjendte, at Noget kunde tale for at indrømme Communerne fuldstændig Toldfrihed, men at man, som Stemningen var paa Thinget, ikke kunde antage, at det vilde føre til noget Resultat. Dette anser Udvalget ogsaa for at være en rigtig Betragtning. Vi finde det derhos nødvendigt for mangen Commune, at denne Lov udkommer nu, og antage, at det vilde